

Nr 297.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till grunder för dyrtidstillägg åt präster för budgetåret 1938/39; given Stockholms slott den 8 april 1938.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 8 april 1938.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Engberg anmäler frågan om beredande av dyrtidstillägg för budgetåret 1938/39 åt de präster, som avses i lagen den 23 november 1934, nr 544, samt anför härom följande:

Jämlikt nämnda lag må Konung och riksdag bevilja dyrtidstillägg ur kyrkofonden dels åt de präster, som åtnjuta lön eller arvode enligt 1910 års prästlöneregleringslag, dels åt innehavare av prästerlig emeritilön.

Beträffande dyrtidstillägg åt här ifrågavarande prästmän gälla för närvarande de bestämmelser, som i anslutning till av riksdagen härut-

innan godkända grunder blivit av Kungl. Maj:t utfärdade i kungörelse den 17 januari 1936 nr 7.

Enligt de i denna kungörelse givna bestämmelserna utgår dyrtidstillägget, beräknat för månad, i form av procentuellt tillägg, i förekommande fall ökat med ett fast tillägg (barntillägg). Det procentuella tillägget, inklusive medgiven förhöjning därav med barntillägg, beräknas för i tjänst varande präster enligt de allmänna grunder, som äro eller varda bestämda för beräkandet av dyrtidstillägg eller motsvarande förmån åt befattningshavare i statens tjänst, som åtnjuta reglerad avlöning, dock att det för nämnda befattningshavare gällande procenttalet därvid i varje särskilt fall minskas med tre. För emeritilöntagare beräknas dyrtidstillägget enligt de allmänna grunder, som äro eller varda bestämda för beräkande av sådant tillägg eller motsvarande förmån åt f. d. befattningshavare i statens tjänst, som åtnjuta pension enligt civila tjänstepensionsreglementet.

Att det prästerskapet tillerkända dyrtidstillägget sålunda bestämts att utgå efter för befattningshavare och f. d. befattningshavare i statens tjänst gällande s. k. reducerad beräkningsgrund är föranlett därav, att de ifrågavarande prästmännen efter dyrtidens inträde erhållit viss provisorisk reglering av sina löneförmåner — i tjänst varande präster från och med den 1 maj 1930 och emeritilöntagare från och med den 1 maj 1927. Av bestämmelserna i nyss åberopade kungörelse framgår, att de allmänna grunderna för beräkande av dyrtidstillägg åt i samma kungörelse angivna kategorier befattningshavare och f. d. befattningshavare i statens tjänst numera även i övrigt äga en huvudsaklig tillämplighet vid bestämmandet av prästerskapets dyrtidstillägg. Anpassningen i sådant hänseende har särskilt möjliggjorts, sedan det i samband med ecklesiastikårens avskaffande föreskrivits, att prästerskapets betydelsefullaste löneförmåner skola, från och med ingången av år 1936, utbetalas månadsvis i efterskott.

Den enda avvikelser från regleringen av de statliga dyrtidstilläggen, som föreligger i avseende å beräkningen av de prästerliga dyrtidstilläggen, berör de i tjänst varande prästerna och innebär, på sätt förut omnämnts, att procenttalet för uträkandet av dessas dyrtidstillägg i varje särskilt fall sättes tre enheter under vad som för motsvarande kategori statstjänstemän tillämpas. Denna reduktion av procenttalet har ansetts motiverad av det förhållandet, att såväl ordinarie som extra ordinarie präster åtnjuta förmånen att erhålla en huvudsaklig del av sin avlöning in natura (fri bostad å prästgård, respektive fri bostad och fritt vivre) eller att efter särskild beräkningsgrund uppbara gottgörelse härför i penningar, vilken förmån ansetts för prästerna innebära en bestående lättnad i dyrtidens tryck, som i allmänhet icke tillkomme statstjänstemännen. Prästerna kunde fördenskull i avseende å sådan del av löneförmånerna, i motsats till statstjänstemännen, anses ha erhållit full kompensation för levnadskostnadernas ökning.

I övrigt torde beträffande här berörda frågor få hänvisas till vad därom anförts i propositionen nr 131/1935.

m. fl. framgår, att i de gällande allmänna grunderna för dyrtidstillägg åt sådana befattningshavare icke för budgetåret 1938/39 ifrågasatts någon jämkning, ägnad att beröra de prästerliga befattningshavarna. På grund härav förordar jag, att dyrtidstillägg till de prästmän, som avses i lagen den 23 november 1934 om dyrtidstillägg åt präster, må under budgetåret 1938/39 utgå efter de regler, som för närvarande tillämpas, och hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att godkänna de av mig sålunda förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under budgetåret 1938/39 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 23 november 1934 (nr 544) om dyrtidstillägg åt präster.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

G. v. Krusenstjerna.
